

di nequiens, calorem ventriculorum cordis suffocat. Hic; dum calor cordis, ob justum sanguinis ingressum, ex nimia constrictione cordis ventriculorum subito facta, subito impeditum, subito extinguitur.

Spes est lætitia ex opinione desideratum bonum adipiscendi.

Metus est tristitia ex opinione desideratum bonum non acquirendi.

Quia autem plerumque argumenta, quibus bonum aliquod desideratum acquirendum vel non acquirendum esse judicamus, non plane indubitata; sed tantum verisimilia, & ita contingentia censemus, ita ut contrarium, quam speramus vel metuimus, credamus posse evenire, hinc *spem comitatur plerumque metus, & metum spes.*

Atque *hoc illam præbet utilitatem*, ut nos in omnem eventum, adversus omnia incommoda, prudenter, & quantum fieri potest, armemus.

Spes omni metu destituta *securitas* dicitur.

Hæc quia omnem periculorum & incommodorum imminetium adimit cogitationem, impedit quo minus adversus ea nos armare possimus, ac ideo *sæpissime nos in maxima pericula & incommoda præcipitat.*

Metus ab omni spe vacuus *desperatio* appellatur.

Hæc, quia sæpissime ingens vindictæ desiderium adversus incommoda & pericula imminetia excitat, *maximam in nobis producit spirituum agilitatem, qua pericula & incommoda magnâ vi aggredimur, & interdum etiam præter opinionem superamus.* Hinc dicit Poeta: *Una salus victis nullam sperare salutem.*

Benificencia est lætitia, ex opinione beneficii accepti orta, & desiderio illud beneficio compensandi comitata.

Ira est tristitia, ex opinione iujuriæ illatæ nata, & vindictæ cupiditate conjuncta.

Irati, in quibus *tristitia vindictæ desiderio est vehementior*, præ *ira solent expallescere*, ob spiritus ex magna illa tristitia, in fibras cordis vasorumque ejus constrictorias fortius determinatos, ac justam sanguinis incalescentiam & in faciem reliquumque corpus distribu-

tribu-